

Ι. Μ. Καλαβρύτων. Δευτέρα, 03 Οκτ. 2016

Καλαβρύτων: «Ο Βαρθολομαίος άνοιξε διάπλata την πόρτα στον Οικουμενισμό».

Του Σεβ. Μητροπολίτη Καλαβρύτων κ. Αμβροσίου.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ:

Κατά το τελευταίο αυτό χρονικό διάστημα εγράφησαν πολλά και ελέχθησαν πολύ περισσότερα για την πολυ-διαφημισμένη εκείνη Σύνοδο της Ορθοδοξίας, η οποία συνήλθε στο Κολυμπάρι της Κρήτης τον παρελθόντα Ιούνιο.

Δηλαδή για τη δ΄ήθεν Αγία και Μεγάλη Σύνοδο της Ορθοδοξίας, την οποίαν ο Παναγιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως και Οικουμενικός Πατριάρχης κ. κ. Βαρθολομαίος επεχείρησε να εντάξει στη σειρά των Μεγάλων και Αληθινών Οικουμενικών Συνόδων της Ορθοδοξίας, ώστε το όνομά Του να καταγραφη στις δέλτους της ιστορίας μεταξύ των Μεγάλων Πατριαρχών!

Ανθρώπινος ο πόθος και λογικό το αίτημα! Δυστυχώς όμως ο Πατριάρχης μας με πολλά μεν μέχρι σήμερα λάθη, αλλά με κορυφαίο γεγονός τη Σύνοδο της Κρήτης, κατόρθωσε το αντίθετο!

Το όνομά του πλέον έχει καταγραφη μεταξύ εκείνων, οι οποίοι -εν γνώσει των ή και εν αγνοία των- εξημίωσαν την Αγίαν Ορθοδοξίαν μας και την εταπείνωσαν, άνοιξαν διάπlata την πόρτα στον Οικουμενισμό, προέβησαν σε πράξεις μειοδοσίας εις βάρος της Ορθοδόξου ημών Πίστεως και Παραδόσεως.

Πολύ πρόχειρα π.χ. ας θυμηθούμε το «άγιο» Κοράνιο στην Ατλάντα! Δίπλα στην «Αγία» Γραφή ο Πατριάρχης μας έθεσε το «Άγιο» Κοράνιο!!!!

Επανερχόμενοι, λοιπόν, στις επάλξεις μας, έπειτα από την κατ' ανάγκην δίμηνη σιωπή και απουσία μας, ένεκα των ποιμαντικών μας υποχρεώσεων στη μαρτυρική Επαρχία των Καλαβρύτων, στο σημερινό σημείωμά μας θα καταγράψουμε μερικές ταπεινές σκέψεις εν σχέσει με την προσφάτως συντελεσθείσα προδοσία της Ορθοδοξίας μας στην Κρήτη, ευχόμεθα δε κάποιος σοφώτερος ημών να μας διορθώσει και να μας διαψεύσει, υπηρετώντας όμως την αλήθεια και όχι τη σκοπιμότητα.

Είναι αναγκαίο να λεχθή εκ προοιμίου, ότι όταν και οσάκις το κινδυνεύουν είναι η αμώμητος Πίστις μας, τότε τα Πρωτόκολλα περί αποδόσεως τιμής, σεβασμού κλπ. σε υπεροχικά της Εκκλησίας Πρόσωπα παραμερίζονται!

Ταύτα δικαιούνται τιμής, και βεβαίως τιμώνται, εάν και εφ' όσον τιμούν την Αγίαν Ορθοδοξίαν μας!

Τέλος εισαγωγικώς ας σημειωθεί και τούτο: Εξ επόψεως θεολογικών Σπουδών είμεθα απλώς ένας μείραξ της Ορθοδόξου Θεολογίας και μάλιστα συγκρινόμενος με το μορφωτικό επίπεδο του Οικουμενικού μας Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου!

Ας σημειωθεί επίσης, ότι τον Παναγιώτατο εγνωρίσαμε Διάκονο στη Ρώμη. Πραγματοποιούσε εκεί μεταπτυχιακές σπουδές στο Κανονικό Δίκαιο.

Διάκονοι τότε αμφότεροι, γνωρισθήκαμε και συνδεθήκαμε έκτοτε διά φιλίας.

Δυστυχώς, η πάροδος των χρόνων συνετήρησε μεν την γνωριμία, δεν ενίσχυσε όμως και την φιλία μας, αφού με τον καιρό θεολογικά η πορεία μας καθίστατο όλο και πιο διαφορετική.

Μείραξ, λοιπόν, εξ επόψεως θεολογικών Σπουδών, ο υποσημειούμενος, αλλά εν πάση περιπτώσει Μέλος της Εκκλησίας, στρατιώτης Ιησού Χριστού, ανάξιος Ιεράρχης μεταξύ των αδελφών του Επισκόπων. Ως εκ τούτου δικαιούται, γι' αυτό και τολμά, να διατυπώσει την ταπεινή του άποψη επάνω στο μεγάλο αυτό ζήτημα της «Μεγάλης Συνόδου».

Ας σημειωθεί επίσης, ότι πολλοί μέχρι σήμερα ασχολήθηκαν με τη Μεγάλη Σύνοδο, έγραψαν δε και υπέροχα θεολογικά κείμενα.

Εμείς θα προσεγγίσουμε το ζήτημα από μία απλοϊκή βάση, ώστε και οι μη θεολόγοι πιστοί να κατανοήσουν περί τίνος πρόκειται.

Θα προσπαθήσουμε να εξετάσουμε το θέμα εν σχέσει με το Σύμβολο της Πίστεώς μας, να καταδείξουμε δηλαδή ποιές αλλοιώσεις επιφέρουν σ' αυτό οι Αποφάσεις της «Μεγάλης Συνόδου», εάν βέβαια γίνουν αποδεκτές, εάν επικρατήσουν στη συνείδηση του εκκλησιαστικού πληρώματος.

2. «ΤΑΣ ΘΥΡΑΣ, ΤΑΣ ΘΥΡΑΣ! ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ»

Θα αρχίσουμε την έρευνά μας από την λειτουργική αυτή εκφώνηση, την οποία εκφωνεί ο λειτουργός ιερέυς προ της απαγγελίας του Συμβόλου της Πίστεως.

Πρόκειται περί μιας πολύ σοβαρής προειδοποίησης! Η Εκκλησία λέγει προς τους πιστούς: Συγκεντρωθείτε, προσέξτε! Προσέξτε τις πόρτες του Ναού, μήπως εισέλθει κάποιος άπιστος! Προσέξτε τις πόρτες του μυαλού σας, μήπως υπεισέλθει κάποιο λάθος! Συγκεντρωθείτε στον εαυτό σας! Δεν επιτρέπεται το παραμικρό λάθος! «Τας θύρας, τας θύρας! Εν σοφία πρόσχωμεν».

Και κατά την ερμηνευτική απόδοση, που μας δίδει ο αείμνηστος Μητροπολίτης Κοζάνης Διονύσιος, διά της Αποστολικής Διακονίας: «Τις θύρες! Φυλάγετε καλά τις θύρες! Ας βάλωμε νου και ας προσέξουμε καλά!» (Η Θεία Λειτουργία, μικρό τευχίδιο με ερμηνεία).

Διερωτηθήκατε ποτέ, γιατί οι Άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας μας έθεσαν την εκφώνηση αυτή στη συγκεκριμένη θέση;

Κατά την ταπεινή μας άποψη, το έπραξαν όχι μόνο για να τονίσουν την ύψιστη σημασία που έχει το Σύμβολο της Πίστεως στη ζωή της Εκκλησίας, αλλά και για να μας επιστήσουν την προσοχή, ότι στο κομμάτι αυτό ΔΕΝ ΧΩΡΑΕΙ ΚΑΜΜΙΑ, απολύτως καμμιά, ΠΡΟΣΘΗΚΗ! Δηλ. η Μητέρα Εκκλησία, πριν η εκφωνήσουμε το «Πιστεύω», μας διεγείρει την προσοχή και μας λέγει: ας προσέξουμε τις πόρτες είτε της αγνοίας, είτε της επιπολαιότητας, είτε και του μοντερνισμού! ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ καμμιά, απολύτως καμμιά, προσθήκη, μετατροπή ή αλλοίωση στο κείμενο, το οποίον πρόκειται να απαγγείλουμε!

Επομένως εμείς σήμερα θα προσπαθήσουμε να αναδείξουμε μια άλλη πλευρά του θέματος: Μήπως οι Αποφάσεις της «Μεγάλης» Συνόδου της Κρήτης, μήπως, λέγω, αλλοιώνουν το Σύμβολο της Πίστεως; Αυτό, λοιπόν, θα είναι και το αντικείμενο των σκέψεών μας σήμερα. Επικαλούμεθα εφ' ημάς τον φωτισμό του Παναγίου Πνεύματος.

3. «ΕΙΣ ΜΙΑΝ, αγίαν, ΚΑΘΟΛΙΚΗΝ και Αποστολικήν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ»

Μετά τις αποφάσεις της Συνόδου στο Κολυμπάρι της Κρήτης το Σύμβολο της Πίστεως, δυστυχώς, έχει αλλοιωθεί. Ας προσεγγίσουμε πρώτα την έννοια και τον όρο «Μία» Εκκλησία.

Κατά την αντίληψη των Συνοδικών Αρχιερέων, όπως αυτή διατυπώθηκε στο Κολυμπάρι, τώρα πλέον δεν επικαλούμεθα την Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, αφού εκεί κάτω οι Σοφοί Προκαθήμενοι και οι λοιποί Συνοδικοί Σύνεδροι ανακάλυψαν και αναγνώρισαν, δυστυχώς, και άλλες «Εκκλησίες».

Τώρα πλέον «Εκκλησία» δεν είναι μόνον η Ορθόδοξος, αλλά και η Ρωμαιοκαθολική και η Προτεσταντική και η Αγγλικανική και όποια άλλη!

Μέχρι χθες γνωρίζαμε, ότι η Εκκλησία είναι Μία, η Ορθόδοξος, εκ της οποίας αποσχίσθηκε η Ρώμη, εξ αυτής δε προήλθαν οι Παλαιο-καθολικοί, οι Αγγλικανοί και οι Προτεστάντες. Μέχρι χθες όλες αυτές οι αποτμήσεις, τα κομμάτια και τα «αποκόμματα», ονομάζονταν «Χριστιανικές Ομολογίες». Από σήμερα, δυστυχώς, στην Κρήτη, έλαβαν τον τίτλο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»! Αναγνωρίστηκαν ως «Εκκλησίες»!

Ναι, στην Κρήτη για πρώτη φορά οι διάφορες χριστιανικές Ομολογίες ενδύονται τον

μανδύα της εκκλησιαστικότητας! Υπερίσχυσε δηλ. το περιληφθέν στο άρθρο 6 του κειμένου του Σαμπεζύ: « Η Ορθόδοξη Εκκλησία αναγνωρίζει την ιστορική ύπαρξιν άλλων Χριστιανικών Εκκλησιών και Ομολογιών μη ευρισκομένων εν κοινωνία μετ' αυτής».

Μάταια στην κατά μήνα Μάϊο 2016 προηγηθείσα έκτακτη Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας μας είχε αποκλεισθεί ο όρος «Εκκλησία» για τις άλλες Ομολογίες!

Η Κρήτη μας απέρριψε! Έτσι όμως η αλήθεια πληγώθηκε! Η πλάνη επικράτησε! Διότι η Εκκλησία είναι Μία, και αυτή είναι μόνον η Ορθόδοξος Εκκλησία.

Η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία βεβαίως συγκροτείται και εμπεριέχει τις λεγόμενες «Τοπικές Ορθόδοξες Εκκλησίες», αλλά συγχρόνως είναι και παραμένει Μία, Ενιαία και Αδιαίρετος!

Μετά την Σύνοδο της Κρήτης, δυστυχώς, έχουμε πλέον «πολλές» Εκκλησίες! Την Ορθόδοξη, την Ρωμαιοκαθολική, την Προτεσταντική, την Αγγλικανική και βλέπουμε! Μήπως άραγε το Παγκόσμιο Συμβούλιο των Εκκλησιών προηγήθηκε Ημών των Ορθοδόξων, εν Κρήτη συσκεπτομένων; Εύγε (;) στους Προτεστάντες! Θα ηδυνάμην να διερωτηθώ: Μήπως άραγε οι Διαμαρτυρόμενοι υπήρξαν «ορθοδοξότεροι» ημών! Μήπως άραγε εμείς μεν ονομαζόμασταν «Ορθόδοξοι», αλλά οι Προτεστάντες εβίωναν την ορθήν δόξαν;

Άπαγε της βλασφημίας! Αυτά βεβαίως θα ισχυρίζονται από αύριο οι οπαδοί του Λουθήρου!!!! Αλλά ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΥΣ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ!

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Λεμεσού κ. Αθανάσιος έσπευσε -και πολύ σωστά- να τονίσει: «Θεολογικά, Δογματικά και Νομοκανονικά η απόδοση του τίτλου “Εκκλησία” σε αιρετικές ή σχισματικές κοινότητες είναι παντελώς λανθασμένη, γιατί μία είναι η Εκκλησία του Χριστού....Εάν είναι εκκλησίες οι αιρέσεις, τότε που είναι η μοναδική και Μία Εκκλησία του Χριστού και των Αγίων Αποστόλων;» Δεν μπορούμε, λοιπόν, να αποδεχθούμε την αιρετίζουσα αυτή εξίσωση! Υπάρχει Μία Εκκλησία και κάποιες χριστιανικές Ομολογίες!

Ως εκ τούτου όσοι απ' εδώ και εμπρός θα αναγνωρίσουν, θα αποδεχθούν και θα εφαρμόσουν τις Αποφάσεις της Κρήτης ΔΕΝ ΗΜΠΟΡΟΥΝ πλέον να λένουν: «Εις Μίαν... Εκκλησίαν». Οι Εκκλησίες γι' αυτούς τώρα πια είναι περισσότερες! Είναι τρεις, τέσσερες ...δεκατέσσερες και βάλει!

Ο λόγιος και προ πάντων σεμνός Ιεράρχης και Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών Σεβ. Μητροπολίτης Γόρτυνος κ. Ιερεμίας με πολύ απλά λόγια αναλύει τη διαφορά.

«Η θύρα, η πόρτα, από την οποία περνάμε για να μπούμε στην Εκκλησία είναι το Βάπτισμα. Όλοι εμείς λοιπόν ανήκουμε στην Εκκλησία, γιατί είμαστε βαπτισμένοι από κανονικό, από Ορθόδοξο ιερέα, και γεννηθήκαμε χριστιανοί, μέλη της Εκκλησίας. Από την Εκκλησία μας αυτή ξέφυγαν μερικοί, αποκόπηκαν απ' Αυτήν, γιατί έκαναν άλλο “πιστεύω” και φαντάσθηκαν άλλες διδασκαλίες, διαφορετικές απ' αυτές που διατύπωσαν οι θεόπνευστοι άγιοι πατέρες. Αυτοί είναι οι Παπικοί πρώτα και οι Προτεστάντες έπειτα» (Κυριακάτικο Κήρυγμα, Εγκύκλιος της 28ης Αυγούστου 2016).

4. Ας έλθουμε στα εν Συνόδω της Κρήτης αποφασισθέντα.

Στο κεφάλαιο «Σχέσεις της Ορθόδοξου Εκκλησίας...» πολύ ορθώς στην παράγρ. 4 υπάρχει η διατύπωση: «...η Ορθόδοξος συμμετοχή εις την κίνησιν προς αποκατάστασιν της ενότητος μετά των άλλων Χριστιανών εν τη Μιά, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία ουδόλως τυγχάνει ξένη προς την φύσιν και την ιστορίαν της Ορθοδόξου Εκκλησίας...». Συμφωνούμε απολύτως με την ορολογία «μετά των άλλων χριστιανών».

Διαφωνούμε όμως κάθετα με τη διατύπωση, η οποία υπάρχει στην παράγρ. 6, ήτοι: «Παρά ταύτα, η Ορθόδοξος Εκκλησία αποδέχεται την ιστορικήν ονομασίαν των μη

ευρισκομένων εν κοινωνία μετ' αυτής άλλων ετεροδόξων χριστιανικών Εκκλησιών και Ομολογιών...». Η χρήση του όρου «ιστορική ονομασία» χρησιμοποιείται μόνον και μόνον για να επιφέρει σύγχυση! Βαρύτητα εδώ έχει η ονομασία, δηλ. η απόδοσις του ονόματος ή τίτλου ή χαρακτηρισμού και όχι η λέξη «ιστορική». Σε ονομάζω και σε αποδέχομαι ως «Εκκλησίαν» για λόγουςιστορικούς!

Διερωτώμεθα τι άραγε να είναι η διατύπωση αυτή: Αφελής ή βλακώδης; Οπωσδήποτε εμείς οι ελάχιστοι ΔΕΝ ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΘΑ! Την απορρίπτουμε ασυζητητί.

Η εγκληματική, (φαναριώτικη), αυτή διατύπωση επαναλαμβάνεται και παρακάτω στο Συνοδικό έγγραφο. Έτσι, λοιπόν, στην παράγρ. 16 συναντάμε την πρόταση: «Το Π.Σ.Ε. είναι εν συγκεκριτημένον διαχριστιανικόν σώμα, παρά το γεγονός ότι τούτο δεν συμπεριλαμβάνει απάσας τας ετεροδόξους Χριστιανικάς Εκκλησίας και Ομολογίας». Που πάει, λοιπόν, εκείνο το «Εις Μίαν Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν», το οποίον ομολογούμε στο Σύμβολο της Πίστεως; Πως συμβιβάζεται η διατύπωση αυτή με τα διαλαμβανόμενα -πολύ ορθώς άλλωστε- στην 18η παράγραφο του ως άνω ιστορικού θεολογικού κειμένου; Ήτοι «Η Ορθόδοξος Εκκλησία... ουδόλως αποδέχεται την ιδέαν της "ισότητος των Ομολογιών" και ουδόλως δύναται να δεχθή την ενότητα της Εκκλησίας ως τινα διομολογιακήν προσαρμογήν».

Επικροτούμε βεβαίως τη διατύπωση αυτή, καθ' όσον δεν υπάρχει ισότης μεταξύ των χριστιανικών Ομολογιών.

Παρά ταύτα ας μας επιτρέψουν οι Άγιοι και Σοφοί Παράγοντες της Μεγάλης Συνόδου να πούμε με ταπείνωση, ότι αυτό, που δεν αποδέχεται η Ορθόδοξος Εκκλησία σήμερα, μετά βεβαιότητος θα το αποδεχθεί και θα το ομολογήσει η επόμενη ή μεθεπόμενη γενεά των Ορθοδόξων, καθ' όσον οι εκπτώσεις περί την πίστιν συντελούνται συνήθως με την μέθοδο του σαλαμιού!

Εφ' όσον σήμερα αποδώσαμε το όνομα - ιστορική ονομασία!!!!- και τον χαρακτηρισμό «Εκκλησία» στις διάφορες χριστιανικές Ομολογίες, μια από τις επερχόμενες γενεές θα «διορθώσει» το λάθος!

Θα αποδεχθεί και την ισότητα των Ομολογιών! Η παγκοσμιοποίηση και η Οικουμενική Κίνηση θα το επιβάλει! Άλλωστε οι Οικουμενιστές αυξάνονται και πληθύνονται!

Η επίκληση και η αναφορά της Συνόδου στην διατύπωση του Toronto, ήτοι στην πρόταση «Η Εκκλησία, αι Εκκλησίαι και το Παγκόσμιον Συμβούλιον Εκκλησιών», την οποίαν επικροτεί, αποδέχεται και θαυμάζει η εν Κρήτη συνελθούσα Σύνοδος ουδόλως μας πείθει!

Διότι η διάκριση «Εκκλησία» και «Εκκλησίαι» του Toronto κατά το έτος 1990 έπαυσε πλέον να υφίσταται μετά τις Αποφάσεις της Κρήτης.

Εκεί κάτω στο Κολυμπάρι έγινε αποδεκτή μια ισοσκέλιση των μεγεθών, ήτοι το «Εκκλησία» έγινε πια «Εκκλησίαι»!

Σεβασμιώτατε Γέροντα Άγιε Περγάμου κ. Ιωάννη Ακαδημαϊκός ήσασταν και Πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών διετελέσατε! Σεις δεν διεκρίνατε την διαφορά;

Τέλος και στην 21η παράγραφο της Συνοδικής αποφάσεως υπάρχει μια ανορθόδοξος διατύπωση: «...Η Ορθόδοξος Εκκλησία διατηρεί επιφυλάξεις δια κεφαλαιώδη ζητήματα πίστεως και τάξεως, διότι αι μη Ορθόδοξοι Εκκλησίαι και Ομολογίαι παρεξέκλιναν εκ της αληθούς πίστεως της μιάς, αγίας, καθολικής και αποστολικής Εκκλησίας».

Θαυμάζουμε και απορούμε συγχρόνως. Πως μέσα σε δύο μόλις γραμμές ενός συνοδικού κειμένου μπορεί να υπάρχει τόση αντίφαση: Είναι ασύμβατα τα παρακάτω μεγέθη:

1. «Η Ορθόδοξος Εκκλησία»
2. «Αι μη Ορθόδοξοι Εκκλησίαι» και
3. «Της μιάς, αγίας, καθολικής και αποστολικής Εκκλησίας».

Τέλος η Σύνοδος της Κρήτης - ακουσίως βέβαια- αλλά κατά θείαν οικονομίαν ομολογεί τον επερχόμενον κίνδυνον, όταν γράφει: «ότι η κίνησις προς αποκατάστασιν της ενότητος των Χριστιανών λαμβάνει νέας μορφάς, ίνα ανταποκριθῆ εἰς τὰς νέας συνθήκας καὶ ἀντιμετωπίσῃ τὰς νέας προκλήσεις τοῦ συγχρόνου κόσμου»!

Χωρὶς νὰ το ἀντιλαμβάνωνται οἱ ἐν Κρήτῃ Προκαθήμενοι καὶ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς ἔπεσαν στὴν παγίδα τῆς ἐποχῆς!

Ἡ «Μεγάλη» Σύνοδος τῆς Κρήτης ἐντάσσεται ἀκριβῶς μέσα στα πλαίσια τῶν νέων συνθηκῶν καὶ τῶν νέων προκλήσεων τῆς ἐποχῆς μας, οἱ ὁποῖες ὠθοῦν στὴν ἰσοπέδωση τῶν πάντων!

Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος με ἀπόλυτη ἀνεση, δυστυχῶς, παίζει αὐτὸ το παιχνίδι! Τελευταῖο κατόρθωμά του ἡ παρουσία του καὶ ἡ ἐνεργὸς συμμετοχὴ του στὴν Πανθρησκευτικὴ Συνάντησι τῆς Ἀσίζης (20 Σεπτεμβρίου 2016)!

5. Ἡ ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπεὶτα ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω καιρὸς εἶναι νὰ ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὴ σχετικὴ Ἀπόφασιν τῆς ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ Ἱεραρχία συνήλθε σὲ ἑκτακτὴ Συνέλευσίν της κατὰ τὸν μῆνα Μάϊο του τρ. ἔτους με θέμα τὴν προετοιμασίαν τοῦ ἱεροῦ Σώματος γιὰ τὴν Μεγάλην Σύνοδον τῆς Κρήτης.

Ἐκεῖ ὅλως ἰδιαίτερη προσοχὴ ἐδόθη στοὺς ὅρους «Ἐκκλησία, Ἐκκλησίαι, χριστιανικαὶ Ὁμολογίαι». Γενομένης συζητήσεως, χωρὶς ἐνδοιασμοὺς καὶ χωρὶς ἰδιαίτερον κόπο, ἡ Ἰ.Σ.Ι. ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι Μία καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία! Ὅλοι οἱ ἄλλοι χριστιανοί, οἰασδῆποτε μορφῆς καὶ ἀποχρώσεως, ἀποτελοῦν Χριστιανικὴς Κοινότητες καὶ Ὁμολογίαι, σὲ καμμιά δὲ περίπτωσιν δὲν δύνανται νὰ ὀνομασθοῦν «Ἐκκλησία».

Ἰδοὺ τὸ σχετικὸν ἀπόσπασμα γιὰ τὴν ἱστορίαν καὶ μόνον.

«Κατὰ τὴν ὄντολογικὴν φύσιν τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐνότης αὐτῆς εἶναι ἀδύνατον νὰ διαταραχθῆ. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία γνωρίζει τὴν ἱστορικὴν ὑπαρξίν ἄλλων χριστιανικῶν ὀμολογιῶν καὶ κοινοτήτων μὴ ευρισκομένων ἐν κοινωσίᾳ μετ' αὐτῆς....»

6. «Εἰς μίαν, ἀγίαν, ΚΑΘΟΛΙΚΗΝ καὶ Ἀποστολικὴν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ»

Ἐπεὶτα ἀπὸ τὶς παραπάνω διευκρινήσεις, ἄς ἔλθουμε τώρα καὶ στὴν ἐννοίαν «ΚΑΘΟΛΙΚΗ» Ἐκκλησία.

Ἡ λέξις, ἢ καλύτερα ὁ ὅρος, «Καθολικὴ» ἔχει μιὰ συγκεκριμένη καὶ περιορισμένη ἐννοίαν. Ὅπως μας πληροφόρησε, παρακληθεῖσα σχετικῶς ἡ κα Ε. Α.-Μ., υπέρροχος Φιλολόγος, συγγραφεὺς καὶ πολῦτιμος Συνεργάτης μας, σύμφωνα με τὸ λεξικὸν Liddell Scott ἡ λέξις «καθολικός» σημαίνει «ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὅλον, ὁ γενικός» καὶ ἀναφέρεται στο σύνολο (π.χ. ἡ ἀντίδρασις τοῦ κόσμου εἶναι καθολικὴ, Βλέπετε καὶ «Καθολικὴς Ἀ΄ Ἐπιστολὴς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα», ὅταν ὁ ἱεροψάλτης ἀναγιγνώσκει τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θείας λειτουργίας).

Ἐπομένως τὸ «Εἰς Μίαν... Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν», τὸ ὁποῖον περιέχεται στὸ Σῦμβολον τῆς Πίστεως, φανερώνει τὸ ἐνιαῖον καὶ ἀδιαίρετον τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῆς ἁγίας Ὁρθοδοξίας μας. Συνεπῶς, εἴναι οἱ ἄλλες χριστιανικὴς Ὁμολογίαι, οἱ ὁποῖαι διαχωρίσθησαν καὶ ἀποκόπησαν ἀπὸ τὴν ΜΙΑΝ Ἐκκλησίαν, εἴναι, ἐπαναλαμβάνω, δὲν ἐπανεέλθουν καὶ εἴναι δὲν ἐνσωματωθοῦν στὸ Ἕνα καὶ Ἀδιαίρετον Σῶμα τῆς Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἐκ τοῦ ὁποῖου κάποτε ἀποκόπησαν, ΔΕΝ ΗΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ὀΝΟΜΑΖΩΝΤΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ! Εἶναι «κομμάτια», ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ «Ἐκκλησία»!

Κατὰ συνέπειαν δὲν μπορούμε νὰ ἀποδεχθῶμε τὴν ἀποψη, ποὺ δημοσιεύεται σὲ κάποιο site τῆς Κρήτης, ὅπου διακεκριμένος καὶ σεβάσιμος Ἱεράρχης σὲ τηλεοπτικὴ ἐκπομπή,

συνεντευξιαζόμενος, είπε τα εξής:

«Δημοσιογράφος»: -Έχουν καταγραφεί ιστορικές Οικουμενικές Σύνοδοι στην πορεία των αιώνων. Η προσεχής δεν είναι Οικουμενική...

«Σεβ.»: -Ναί! Ναί! Διότι δεν μετέχουν οι άλλες εκκλησίες. Μετέχει μόνο η Ορθόδοξη Εκκλησία. Και μείς έχουμε την Αγία και Μεγάλη Σύνοδο της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας. Δεν έχει η Σύνοδος καμιά σχέση με τη Ρωμαιοκαθολική εκκλησία ή με οποιονδήποτε άλλον.

«Δημοσιογράφος»: - Γι' αυτό το λόγο δεν ορίστηκε Οικουμενική; Από ανησυχία στην ιεραρχία, μήπως υπάρξουν αντιδράσεις;

«Σεβ.»: - Όχι. Μόνο για το λόγο ότι οι Οικουμενικές Σύνοδοι παλιά είχαν την συμμετοχή όλων των Χριστιανών, όλων των εκκλησιών. Μετά το 1054, που έγινε το σχίσμα, δεν συμπορευόμαστε η Ορθόδοξη Εκκλησία με τη Ρωμαιοκαθολική.

Γι' αυτό το λόγο η Σύνοδος η δική μας, που θα γίνει σε λίγο, είναι σύνοδος μόνο των Ορθοδόξων Εκκλησιών, γι' αυτό δεν είναι Οικουμενική.

Σχόλιο: Τόσο απλά και καθαρά. Η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι μία από τις πολλές εκκλησίες. Άρα δεν μπορεί να κάνει Οικουμενική Σύνοδο. Προφανώς, σύμφωνα με αυτή την άποψη, το «Μία, Αγία Καθολική και Αποστολική Εκκλησία» του Συμβόλου της Πίστεως, θα ήταν ρεαλιστικότερο να επαναδιατυπωθεί **«Μία από τις πολλές»**.

7. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Έπειτα από τις παραπάνω πτωχές σκέψεις έχουμε την ταπεινή γνώμη, ότι με την Απόφαση περί Εκκλησιών της Μεγάλης Συνόδου της Κρήτης αλλοιώθηκε το Σύμβολο της Πίστεως!

Ναι, δυστυχώς, το Σύμβολο της Πίστεώς μας εν δυνάμει και όχι de facto έχει τροποποιηθεί, έχει αλλοιωθεί! Τώρα πλέον πρέπει να χρησιμοποιούμε το σχήμα:

«Εις μίαν, από τις πολλές ...μη καθολικές και μη αποστολικές, Εκκλησίαν, ομολογώ ποικίλης μορφής βαπτίσματα...»!

Ή «Εις πέντε, ...καθολικές και μη καθολικές, αποστολικές και μη αποστολικές Εκκλησίες, ομολογώ το ιδικής μου επιλογής βάπτισμα...»!

Φρικτά πράγματα! Αδύνατο να τα αποδεχθεί η φιλόθεος και Ορθόδοξος ψυχή μας. Ο χριστιανικός συγκρητισμός προβάλλει ενώπιόν μας με γυμνή την κεφαλήν!

Ο εν πολλοίς επικατάρατος Οικουμενισμός στον χώρο της Εκκλησίας τώρα πλέον πραγματοποιεί όχι διστακτικά βήματα, αλλά άλματα!

Η Παγκοσμιοποίηση έχει επιβάλλει τις θέσεις της στον εκκλησιαστικό χώρο!

Ο Οικουμενικός μας Πατριάρχης κ. κ. Βαρθολομαίος, εάν αυτά δεν απορριφθούν ασυζητητί και άνευ αναβολής από το Σώμα της Εκκλησίας, δηλ. από εμάς τους πιστούς-Μέλη της Εκκλησίας, ελευθερώνεται, ώστε να μένει ασύδοτος και ανέλεγκτος!

Στο σημείο αυτό θα είχαμε να απαριθμήσουμε πλείστα όσα παραπατήματα του Πατριάρχου μας. Θα το πράξουμε όμως αυτοτελώς στο εγγύς μέλλον.

Σήμερα αρκούμεθα να αναφερθούμε σε ένα -και μάλιστα πρόσφατο- παραπάτημα και παραστράτημά του. Καθώς ανακοινώθηκε ο Πατριάρχης μας στις 20 Σεπτεμβρίου ε.έ. μετέβη στην Ασίζη της Ιταλίας και συμμετέσχε σε συμπροσευχή οικουμενιστικού χαρακτήρος!

Η εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ» της 26ης Σεπτεμβρίου ε.έ. στην πρώτη μάλιστα σελίδα της δημοσιεύει φωτογραφίες από την εκδήλωση αυτή και θέτει τον τίτλο:

«Σύναξη Πανθησκευιακή στην Ασίζη,

Αναψαν Λυχνία στον Αντίχριστο οι Θρησκευτικοί Ηγέτες».

Αδελφοί μου χριστιανοί, Κληρικοί και Λαϊκοί,

Καιρός πια για δάκρυα! Καιρός για επαγρύπνηση! Καιρός για μετάνοια! Καιρός όμως και για συσπείρωση και για μάχες υπέρ της Ορθοδόξου πίστεώς μας.

Οι μαχητές της Ορθοδοξίας στα παλαιότερα χρόνια με κόστος τη ζωή τους έλεγαν: «Ουκ αρνησόμεθά Σε, φίλη Ορθοδοξία»!

Όσοι, λοιπόν, πονάμε την Ορθοδοξία μας, ας την υπερασπισθούμε! Εσωτερικοί και εξωτερικοί εχθροί την απειλούν! **«Οι καιροί ου μενετοί»**. Λοιπόν, ας το φωνάξουμε κι εμείς ολόγυρά μας· **«Ουκ αρνησόμεθά Σε, φίλη Ορθοδοξία»!**

www.romfea.gr/epikairotita-xronika/10679-kalabruton-o-bartholomaios-anoije-diplata-tin-porta-ston-oikoumenismo

www.imdleo.gr